

عنوان مقاله:

اثر بازیکاری بر مهارت تصمیم گیری در توان رزمی نیروهای مسلح از طریق میانجی هوش هیجانی

محل انتشار:

همایش بیعت نهجا با فرماندهی معظم کل قوا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مهدی سراوانی - ارشد مدیریت منابع انسانی

خلاصه مقاله:

توان رزمی بالا و مطلوب نیروهای نظامی هر کشوری از مصداق های قدرت ملی آن کشور به شمار می رود که نقش مهمی در دفع تهدیدات و اثرات نیروهای متخاصم دارد. توان رزمی ماحصل ترکیب و تلفیق موثر عناصر فیزیکی (مادی) با عناصر نامحسوس (غیرمادی)، یگان، توام باتدبیر و چگونگی بکار بردن این عناصر در محیط عملیاتی در راستای انجام ماموریت محوله توان رزمی شامل عوامل فیزیکی، برتر ساز و نامحسوس است. میتوان گفت که عوامل غیرفیزیکی توان رزمی، مهم ترین و حساس ترین بخش از توان رزمی را تشکیل می دهد که دو بخش دیگر، تحت تاثیر این بخش از توان رزمی می باشد. به طور کلی عوامل غیرفیزیکی توان رزمی در دو زیرمجموعه کلی عناصر فردی و عناصر سازمانی قابل تقسیم است که در عناصر فردی، شاخص هایی قرار می گیرند که بیشتر جنبه فردی دارند. در این راستا می توان از هوش هیجانی و قدرت تصمیم گیری نام برد. شیوه تصمیم گیری و کیفیت تصمیم های نهایی که آنان می گیرند تا حد زیادی تحت تاثیر ادراک های آنهاست. در واقع، مدیران زمانی میتوانند یک تصمیم صحیح و به جا بگیرند که از اطلاعات خود بهره بگیرند و هیجان های خود را کنترل کنند. امروزه سازمان های نظامی برای شبیه سازی موقعیت های بحرانی تصمیم گیری از بازی جنگ استفاده می کنند. این شیوه علی رغم مزایای مطلوب، نقاط ضعف هایی نیز دارد. استفاده از مفهوم بازیکاری می تواند در این حوزه موثر باشد. این پژوهش با بررسی ادبیات پژوهش، به ارائه مدلی از اثرگذاری بازیکاری بر مهارت تصمیم گیری و توان رزمی از طریق میانجی هوش هیجانی می پردازد.

کلمات کلیدی:

توان رزمی، قدرت تصمیم گیری، هوش هیجانی، بازیکاری، بازی جنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1869998>

